

Dumnezeu tăcea

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

"Orice iubire este întotdeauna unică și făgăduința ei
este ca răsăritul primei dimineți..." Paul Evdokimov

- Pădurea desfrunzită de neliniști,
Noi doi nebuni, ce ne-afundam în ea
Cu trupuri calde pe covorul umed...
Tu mă priveai și Dumnezeu zâmbea.

M-ai sărutat ca la-nceputul lumii,
Poemul pe-o bucată de aba,
Ce-și răsfrângea pe sânii mici uimirea,
L-ai scris atunci și Dumnezeu zâmbea.

M-am întrebat de ochii tăi sunt cerul
Ce-a coborât deodată deasupra mea,
Nu știu de-am să găsesc răspuns, iubire...
Că eu visam și Dumnezeu tăcea.

- Ai fost a mea în mijlocul pădurii
În care doar nebunii-și află loc,
Ți-am mângâiat cu ochii minții trupul,
Iar Dumnezeu zâmbea-ncântat de joc.

Am vrut să gust din fructele rotunde
Când decolteul luminat de-o stea
Descoperea povestea pentru mine,
Iar tu tăceai și Dumnezeu zâmbea.

Am împletit în părul tău misterul
Să nu-l găsească-n veci altcineva
Și ne-am lăsat în voia pasiunii,
Ne sărutam și Dumnezeu tăcea.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș